

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 2T/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010001
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2019:3817010001.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 25.03. 2019 v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Bielika a prísediacich Ladislava Katanu a Marty Gáplovskej v trestnej veci proti obžalovanému A. E.

rozhodol:

Obžalovaný A. E., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom S., t. č. vo výkone trestu v ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom,

je vinný, že

dňa 27.04.2016 v bližšie nezistenom čase od 08.00 hod. do 19.00 hod. v S. na ulici S. D. na parcele č. XXXX/X vnikol do riadne uzamknutého, neobývaného, rozostavaného rodinného domu tak, že nezisteným spôsobom a predmetom za použitia násilia vypáčil plastové balkónové dvere, následne vošiel dnu na stavbu rodinného domu, odkiaľ odcudzil 1 ks vŕtačku zn. Triton, nezisteného výrobného čísla a 1 ks dvojbaterkovú šrobovačku nezistenej značky a nezisteného výrobného čísla, ďalej sa presunul do pivnice rodinného domu, odkiaľ odcudzil 1 ks bicykel značky Merida s označením Kalahari 590, nezisteného výrobného čísla rámu, 1 ks indukčnú zväračku nezistenej značky a výrobného čísla a 1 ks karbobrúsku značky Bosh, nezisteného výrobného čísla, čím spôsobil poškodenému R. L. škodu poškodením vo výške 110,- euro a škodu odcudzením vecí v celkovej výške 415,- euro,

pričom bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 1 T 18/2016 zo dňa 18. 04. 2016 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. 3 To 89/16 zo dňa 13. 02. 2017 uznaný vinným z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čím spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním,

t ý m s p á c h a l

zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. e) Trestného zákona a za to sa

o d s u d z u j e:

Podľa § 212 ods. 4, § 38 ods. 5, § 39 ods. 1 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného, svedkov Z., L., Z.. Podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil ohliadku miesta činu číslo listu 18 - 20, odborné vyjadrenie číslo listu 29 - 34, správy číslo listu 71 - 72, register trestov číslo listu 73 - 74, 197 - 200, dohodu o náhrade škody číslo listu 201, pripojený spis Okresného súdu Prievidza č. 1T 18/2016.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 06.08.2018, okrem iného uviedol, že sa cíti byť nevinný. Skutok nespáchal takým spôsobom ako je popísaný v obžalobe. Dňa 27. 04. 2016 bol doma, na sídlisku Sever. Na mieste činu na parcele s rozostavaným rodinným domom sa nepohyboval. V ten deň ani v iný deň uvedený rozostavaný dom nevykradol. Poškodeného L. pozná, stretol sa s ním deň pred skutkom. Ponúkol mu aby kúpil sekeru, ktorú kúpil krátko predtým. Kúpil ju od osoby, ktorú pozná pod prezývkou E.. Toto mu ponúkal v blízkosti pozemku, na ktorom tento pracoval. Poškodený neprijal jeho ponuku kúpiť sekeru. Ponúkol mu pomoc s výstavbou plotu, povedal mu, že má dvoch kolegov s ktorými to môže urobiť. Poškodený mu povedal, čo konkrétne chce urobiť, vymenili si telefónne čísla. Dohodli sa, že si zavolajú. Na druhý deň mu volal, nezdvihol, detaily si už nepamätá, nechce zavádzať. Na otázku prokurátora, prečo sa v prípravnom konaní v pozícii svedka k spáchaniu trestnej činnosti priznal uviedol, že to bolo z určitého dôvodu. Bolo to preto, že polícia mu navrhla, že mu môže eventuálne v situácii, že ho čakalo ďalšie trestné stíhanie, pojednávanie, pomôcť. Chceli aby im pomohol s určitými vecami. Mali záujem o informácie z podsvetia v Prievidzi. Polícii poskytoval určitú dobu takéto informácie. V súvislosti s tým jedna z osôb O. mu spôsobila reznú ranu na tvári. Pokiaľ sa týka skutku, ktorý je predmetom obžaloby toto „ podhodil“ svedkovi Z.. Urobil to preto, aby pre policajtov mal nejakú informáciu o páchanej trestnej činnosti v Prievidzi.

„Podhodil“ znamená, že aby tento išiel niečo zobrať do toho domu, aby mu vrátil peniaze, ktoré mu dlhoval. Ako svedok sa priznal preto, lebo si myslel po uistení zo strany polície, že to nebude podstatné. Na otázku prokurátora uviedol, že je pravdou, že pomáhal Z. nakladať veci z krádeže do auta. Na otázku prokurátora, že pred chvíľkou uvádzal, že v ten deň nebol na mieste činu uviedol, že tam prišiel keď mu zavola Z.. Tými vecami boli veci uvedené v skutkovej vete obžaloby. Pokiaľ sa týka toho bicykla na tomto odchádzal odtiaľ Z.. Toto priznáva, neurobil však žiadne vlámanie do toho domu. Ak uvádza svedok Z., že to mal byť on kto mu doniesol bicykel pochádzajúce z krádeže, toto si vysvetľuje tak, že tento svedok mal pomer s jeho priateľkou. Bolo to vtedy, keď bol vo výkone trestu. Na otázku prokurátora, prečo sa priznal situácii, že už nespokojuvacoval asi mesiac s políciou uviedol, že predpokladal, že dostane „dostačujúci“ trest, prípadne opustí republiku. Predpokladal súhrnný trest. Na hlavnom pojednávaní dňa 25.03.2019 obžalovaný uviedol, že chce urobiť vyhlásenie, priznáva sa ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu.

Svedok Z., okrem iného uviedol, že nevie nič o skutku, nebol tam. Jedine má vedomosť, že obžalovaný predával Z. bicykel. Je pravdou, že obžalovaný si odložil u neho bicykel. Potom si prišiel pre tento bicykel. Tento bol horský, značku nevie. Nemá vedomosť o ďalších veciach pochádzajúcich z krádeže. Potom, čo bola prečítaná časť výpovede svedka z prípravného konania, kde uviedol, že boli zobrať obžalovaného s kamarátom na aute, mal pri sebe rôzne veci ako vrtačka, šrobovačka, karbobrúska, keď sa opýtal, či nepochádzajú z krádeže uviedol, že nie, umožnil mu tieto veci odložiť u neho v pivnici; bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, svedok uviedol, že s odstupom času si už nepamätá. Zdá sa mu, že obžalovaný si potom pre tieto veci prišiel. Na otázku obhajcu uviedol, že sa nepodieľal na trestnej činnosti obžalovaného. Ten bicykel bol uschovaný u neho jednu noc.

Svedok L., okrem iného uviedol, že pred pojednávaním mu bola vyplatená suma 200 euro od obžalovaného, nepožaduje žiadnu náhradu škody. Uviedol, že keď prišiel do rozostavaného rodinného domu boli tam vypáčené dvere. Zmizli veci, ktoré nahlásili, vec nahlásil na políciu. Polícia urobila ohliadku miesta činu, pozbierali odtlačky. Je pravdou, že deň pred krádežou išiel okolo rozostavaného domu obžalovaný, pýtal sa, či nemá preňho nejakú prácu. Predpokladal, že uvedenú krádež urobil obžalovaný. Zmizli mu veci uvedené v obžalobe, z týchto vecí mu nebolo vrátené nič. Aj keď mu bola vyplatená suma 200 euro, ktorá nepokrýva spôsobenú škodu, s touto náhradou sa uspokojil, dostal aspoň niečo. Na otázku prokurátora uviedol, že je pravdou, že deň pred krádežou poskytol obžalovanému číslo telefónu, ešte v ten deň tento telefonoval, či nepotrebuje opraviť plot, že má dvoch ľudí na to. Odmietol to. Je pravdou, že obžalovaný ho kontaktoval aj po krádeži. Keď obžalovaného zadržali policajti žiadal po ňom zrušiť trestné oznámenie. Tvrdil, že mu vráti ukradnuté veci. Obžalovaný priznal, že urobil krádež.

Nehovoril, že by to urobil s ďalšou osobou. Na otázku predsedu senátu uviedol, že meno páchatela sa mu podarilo stotožniť jeho popisom, najmä jazvou, ktorú mal na tvári. Pokiaľ sa týka telefónneho čísla, ktoré mal na obžalovaného, toto sa mu už po krádeži neozývalo.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Prievidza č. 1T 18/2016 vyplýva, že rozsudkom zo dňa 18.04.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. 3To 89/2016 zo dňa 13.02.2017 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) ods. 3 písm. b) Trestného zákona. Obžalovanému bol uložený jednak úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a zároveň (v súvislosti so skutkom pod bodom 1), bolo podľa § 44 Trestného zákona upustené od uloženia súhrnného trestu.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní, dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku čím naplnil všetky zákonné znaky zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. e) Trestného zákona, pretože si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním. Aj keď obžalovaný na začiatku hlavného pojednávania spáchanie trestnej činnosti poprel, v konečnom dôsledku v priebehu hlavného pojednávania dňa 25.03. 2019 sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal. Podľa názoru súdu toto jeho priznanie korešponduje s ďalšími vykonanými dôkazmi, ktoré majú formu dôkazov nepriamych a tieto dôkazy, v spojení s priznaním obžalovaného k spáchaniu trestnej činnosti, tvoria ucelenú sústavu priamych a nepriamych dôkazov usvedčujúcich obžalovaného z trestnej činnosti. Ďalšími takýmito dôkazmi sú výpovede poškodeného L. na hlavnom pojednávaní, výpovede svedkov Z., Matiasa a aj ďalšie listinné dôkazy, ktoré boli oboznámené na hlavnom pojednávaní. Z týchto dôvodov súd uznal obžalovaného vinným zo žalovanej trestnej činnosti.

Obžalovaný ako vyplýva z registra trestov bol doteraz 13 krát súdne trestaný, vo väčšine prípadov za majetkovú trestnú činnosť. Trestnú činnosť spáchal nielen na území Slovenskej republiky, ale v Nemecku a v českej republike. V období od 18.02.2012 do 05.12.2016 sa dopustil piatich priestupkov proti majetku a v oblasti dopravy.

Pri ukladaní trestu sa súd riadil ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona podľa, ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Nakoľko bolo preukázané oboznámením spisu Okresného súdu Prievidza č. 1T 18/2016, že obžalovaný bol rozsudkom zo dňa 18.04.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. 3To 89/2016 zo dňa 13.02.2017 uznaný vinným z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, prichádzalo do úvahy, vzhľadom na ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona, pri ukladaní trestu, uložiť obžalovanému trest odňatia slobody v rozpätí 6 rokov 6 mesiacov až 10 rokov. Podľa názoru súdu uvažovať v prípade obžalovaného za trestnú činnosť kde bola spôsobená škoda odcudzením vecí 415 euro a poškodením vecí 110 euro, o uložení trestu odňatia slobody v trvaní 6 rokov 6 mesiacov a viac by bolo neprimerane prísne a to aj napriek tomu, že obžalovaný sa dopustil v uvedenej trestnej činnosti dňa 27.04.2016, teda 9 dní potom ako bol vo veci Okresného súdu Prievidza č. 1T 18/2016 dňa 18.04.2016 vyhlásený, vtedy neprávoplatný rozsudok a bol mu uložený nepodmienečný trest v trvaní 3 roky. Vzhľadom na to súd pri ukladaní trestu, aj za použitia ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona, uložil trest aj za použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona pretože má za to, že vzhľadom na okolnosti prípadu a vzhľadom na pomery páchatela by bolo použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Po zvážení všetkých okolností prípadu, berúc do úvahy aj skutočnosť, že obžalovaný v priebehu konania uhradil poškodenému L. škodu vo výške 200 euro, pričom tento ďalšiu náhradu škody nepožadoval; súd považuje vzhľadom na osobu obžalovaného ktorý bol doteraz 13 krát súdne trestaný, a tiež vzhľadom na výšku spôsobenej škody, spôsob spáchania činu za zákonný a primeraný trest, trest odňatia slobody v trvaní 3 roky, pričom pre výkon trestu bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti, ktorá je predmetom tohto rozsudku, bol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.